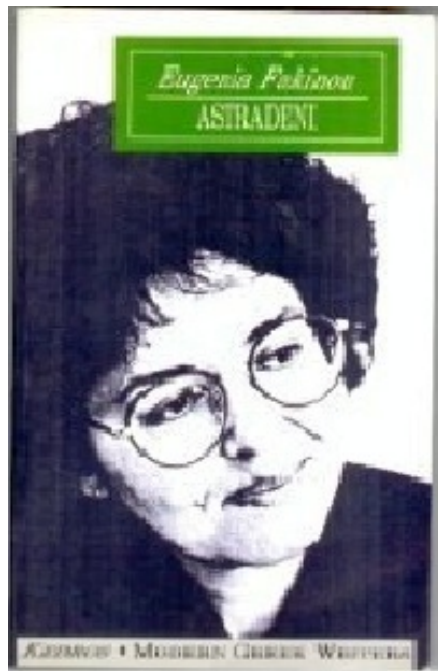

Astradeni

Eugenia Fakinou , Ευγεν?α Φακ?νου

Download now

Read Online ➞

Astradeni

Eugenia Fakinou , Ευγεν?α Φακ?νου

Astradeni Eugenia Fakinou , Ευγεν?α Φακ?νου

"Gradma Eleni says it's my name, Astradeni, that's to blame, because Astradeni means 'the one who binds the stars.' And who, other than a fairy creature, can bind the stars? I don't tell anyone this, of course..."

Symi, the small island near Rhodes, is where the eleven-year-old heroine of this novel grows up, until financial reasons oblige the family to move to Athens. Astradeni leaves behind a close-knit community, a natural setting that stimulates her imagination, and a rich store of traditional values in which both religion and magic lore have their place. The author lets her tell her own story with winning charm and candour in a style that allows her sensitivity and the sparkle of her intelligence to shine through.

A born storyteller, Astradeni supplies vivid details of the life and human relations on a remote Aegean island, as well as her efforts to adapt to the hard and alienating conditions of city life. For beneath the surface charm of a young girl's narrative the reader is in fact witnessing a painful process of social change, the violence done to the sense of values of individuals experiencing an abrupt transition from a traditional agrarian culture to a competitive, industrialised society of consumers.

Astradeni Details

Date : Published July 18th 1992 by Κ?δρος (first published May 1982)

ISBN : 9789600404838

Author : Eugenia Fakinou , Ευγεν?α Φακ?νου

Format : Paperback 239 pages

Genre : Fiction

 [Download Astradeni ...pdf](#)

 [Read Online Astradeni ...pdf](#)

Download and Read Free Online Astradeni Eugenia Fakinou , Ευγεν?α Φακ?νου

From Reader Review Astradeni for online ebook

Maryann says

Astradeni is eleven and her family has to leave their little island, where there are no cars and everything requires work, but it's home, and familiar. They are going to Athens because Astradeni's father is out of work. Astradeni is so excited and loves that she's making her cousin jealous. The city, though, is scary and big and busy and where is the grass?

This story of a family's transition from the old ways to the new ways of the city, as told through a child's eyes, is sweet and heartbreaking. It's set in the late 1970's in Greece. The theme is a loss of innocence, in several ways, and a child's take on change. It's very easy to read.

Food: a fresh cucumber, dipped in sea water for seasoning, but you realize when you get almost to the end, there's a rotten spot.

Ευαγγελία says

Ένα βιβλίο που βρίσκταν απ' πάνω στη βιβλιοθήκη μου. Δεν ξέρω ποιος το αγόρασε, ποιος το βάλει, απλώς βρίσκταν απ' πάνω εκεί. Αυτ' τα βιβλία είναι που δεν πρέπει ΠΟΤΕ να αφενομε αδιβαστα. Ξεκνήσα να το διαβζω καθαρά και μ'νο απ' περιργεια και απ' μια δυνατ' λξη για τις κιτρινισμνες σελδες του. Με ροφήξε. Με κατ'πια ολ'κληρη. Το διβασα μ'σα σε 2μιση ρες. Υπ'ροχη γραφ', υπ'ροχη η Αστραδενο'λα, τ'σο 'μορφη ψυχ'. Διαβζοντας το τ'λος πραγματικ' απ'ρησα, για λ'γα λεπτ' προσπαθο'σα να συνειδητοποι'σω πο' κατ'ληγε η ιστορ'α. Και εκε' συνειδητοπο'ησα πως 'λο το βιβλ'ο δεν 'ταν μ'α περιπ'τεια της οικογ'νειας Χατζηπ'τρου, ο'τε αν τελικ' κατ'φεραν να ξαναγυρ'σουν στη Σ'μη. 'λη η ιστορ'α 'ταν ο αφοπλιστικ'ς ρεαλισμ'ς, η ξαφνικ' απομυθοπο'ηση του κ'σμου εν'ς μικρο' κοριτσιο' με υπ'ροχο χαρακτ'ρα, παν'μορφη ψυχ', με συμπ'νοια, καταν'ηση, τρυφερ'τητα και ανιδιοτελ' αγ'πη. Με πλ'γωσε. Μου ξερ'ζωσε την καρδι'. Ένα μεγ'λο μ'θημα ζω'ς (;) που 'πρεπε να ειπωθε' μ'σα απ' μια τ'σο λυπητερ' ιστορ'α. 5 αστ'ρια ε'ναι λ'γα γι αυτ' το βιβλ'ο.

Vicky Ziliaskopoulou says

Ένα απ' τα βιβλία που αγ'πησα ως 'φηβη και συνεχ'ζω να αγαπ' και να διαβζω ακ'μη και τ'ρα-το μαρτυρο'ν και τα λ'ωμ'να και σημαδεμ'να απ' το χρ'νο φ'λλα του αντ'τ'που που 'χω. Η ζω' εν'ς κοριτσιο' που 'ρθε με τους γονε'ς του στην Αθ'να και 'λες οι δυσκολ'ες και ο κοινωνικ'ς ρατσισμ'ς που συναντ' στην καθημεριν'τητ' της, η οπο'α δεν 'χει καμ'α απολ'τως σχ'ση με την ζω' στη Σ'μη, το νησ' 'που κατοικο'σαν πριν. Και ταυτ'χρονα με την περιγραφ' της ν'ας ζω'ς ξεπετ'γονται μν'μες απ' τη ζω' στο νησ'- 'λλες φορ'ς αστε'ες, 'λλες πολ' στεν'χωρες και 'λλες απλ'ς στιγμ'ς της καθημεριν'τητας. 'Ηθη, 'θιμα και συν'θειες μιας περασμ'νης εποχ'ς που περιγρ'φονται 'μορφα μ'σα απ' τα μ'τια της μικρ'ς Αστραδενης. Το συστ'νω σε 'λους, ε'ναι εξαιρετικ' λογοτ'χνημα.

Maria says

Το διβασα ως παιδ?, αρκετ?ς φορ?ς μ?λιστα. ?πως και ?λλα βιβλ?α της Φακ?νου, η Αστραδεν? ε?ναι πολ? καλογραμμ?νο και σε κ?νει να νι?θεις πως βρ?σκεσαι στη Συμη.

?μωσ καθ?ς το ξανασκ?φτομαι ως εν?λικη, νι?θω πολ? μεγ?λη απορ?α γιατ? η Φακ?νου αποφ?σισε να τελει?σει το βιβλ?ο με αυτ? τον απα?σιο τρ?πο. ?θελε να δε?ξει συμβολικ? τον «βιασμ?» που υφ?σταται η ελληνικ? φ?ση / επαρχ?α απ? τη λογικ? της π?λης; ?πως και νά'χει βρ?σκω πως ?ταν κ?κιστη επιλογ?. Ως παιδ? διαβ?ζοντας το βιβλ?ο ε?χα κατ? σοκαριστε? και δεν ε?χα καταλ?βει κι?λας καλ? καλ? τι συν?βη...

Christiana Hadji says

Απ? τα καλ?τερα της Φακ?νου. Αφοπλιστικ? ειλικριν?ς γρ?ψιμο, τραγικ? συγκινητικ? ιστορ?α, και μι? μικρ? ηρω?δα που θα μπει στην καρδι? σας και θα την κ?νει περιβ?λι.

Rozalia says

Σε ευχαριστ? για αυτ? το βιβλ?ο.
Η Κυψ?λη ?ταν απλ? μια ?να ?νομα,μια τοποθεσ?α.
Χ?ρις εσ?να δεν θα την ξεχ?σω ποτ?...

Stella Katsarou says

?χι. Γιατ? δεν ?ξερα, και σ εμπιστε?τηκα, κι εσ? στις τελευτα?ες σελ?δες με πρ?δωσες.

Eldy says

Μετα απο 7 χρονια που ολο ελεγα να το πιασω να μη το πιασω. Το διαβασα σε 2 μερες. Ερωτευθηκα αμεσως την Αστραδενη, ειδα εμενα μεσα της. Εκτος απο τα τρομαχτικα κοινα στοιχεια οπως ονοματα γονιων, τοπος καταγωγης, ακομα και κουμπαραων. Ειδα εμενα στο μυαλο της και στα ονειρα της και την φαντασια της, εκανε πραγματα που νομιζα οτι μονο εγω εκανα. Το πεισμα της, η ευαιθησια της, ο τροπος σκεψης της που ηταν και παιδικος και μη. Ολα της. Η Αστραδενη μου.

Το τελος του βιβλιου... τι να πω? Αρρωστο! Γιατι να γραφεις ενα τετοιο τελος? Γιατι δεν το τελειωνες αλλιως? Θα μου πεις συμβαινουν αυτα. Ε και?? ΕΙναι αναγκη να συμβαινουν και σε τετοιες ιστοριες? Σε τετοια ατομα? Και ας μην ειναι αληθινο! Εσυ που το εγραψες σε ευχαριστησε που το τελειωσες ετσι? Τι μας εδωσες καποιο μαθημα?? Ελεος!

Θα το αγγρασω το βιβλιο. Και θα σκισω το τελευταιο κεφαλαιο και θα το καψω! Και θα γραψω δικο μου τελος!

Τελος!

Danis says

Την Αστραδεν? την πρωτοδι?βασσα στην εφηβε?α μου!Μετ? απ? χρ?νια την ξανα?πιασα και η αλ?θεια ε?ναι ?τι ταρ?χτηκα..?σως ως ν?ος να το θυμ?μουν σαν μια καλογραμμ?νη ιστορ?α,λ?τρεψα την Σ?μη και φυσικ? την φαντασ?α της μικρ?ς Αστραδεν?ς! Τ?ρα που το τ?λειωσα για δε?τερη φορ? ,?νιωσα σοκαρισμ?νος και με μια π?κρα που ?μεινε στο τ?λος...γιατ? η ιστορ?α της μικρ?ς μας φ?λης..ε?ναι η ιστορ?α ?λων μας ,μεταφορικ? ? κυριολεκτικ? ?ραγε τ? σημασ?α ?χει?

Maria says

ΠΑΙΔΙΑ, ΤΙ ΗΤΑΝ ΑΥΤΟ! ΤΙ ΗΤΑΝ ΑΥΤΟ!!

Agapi says

Αστραδεν?. ?χι Αστερ?πη, ο?τε Ουραν?α.

Αστραδεν?. Το κορ?τσι που ?φησε π?σω της τη Σ?μη για να π?ει στην Αθ?να με τους γονε?ς της, χωρ?ς β?βαια να ξ?ρει ?τι μαζ? με το νησ? ?πρεπε να αποχωριστε? και τα ?θιμα, τη γλ?σσα, τις συν?θειες - ακ?μη και τ' ?νομ? της.

Δεν ξ?ρω π?ς τα κατ?φερε η Φακ?νου να με κ?νει να μπω στη θ?ση του μικρο? αυτο? κοριτσιο?, δεδομ?νου ?τι ο?τε απ? τη Σ?μη ε?μαι, ο?τε στην Αθ?να του '70 ?χω ζ?σει. Δε μου φαιν?ταν ποτ? παρ?ξενα ?λα αυτ? που κ?νουν εντ?πωση στην Αστραδεν?, γιατ? ε?μαστε δ?ο τελε?ως διαφορετικ?ς γενι?ς παιδι?ν. Κι ?μως, το κοριτσ?κι, με ?φησε να μπω στις σκ?ψεις της και με τ?ξ?δεψε σε μια εποχ? που δεν ?ζησα. Δεν υπ?ρχε βιβλ?ο, ο?τε Ευγεν?α Φακ?νου. Υπ?ρχε η Αστραδεν? που μιλο?σε κι εγ? που την ?κουγα με τ?ση προσοχ? και τ?σο ενδιαφ?ρον, γιατ? αυτ? το κορ?τσι ?χει πολλ? να πει.

Μπορε? αλ?θεια να γρ?ψει κ?ποιος κριτικ? αφ?νοντας απ' ?ξω το τ?λος; Δε νομ?ζω. ?λλους τους σ?καρε, ?λλους τους εξ?ργισε, ?λλους μας θ?μισε ?τι αυτ? ε?ναι η πραγματικ? ζω? και ?τι -?πως ακριβ?ς και στην πραγματικ?τητα- μ?α αθ?α και τρυφερ? ψυχ? δε σημα?νει ?τι ε?ναι θωρακισμ?νη απ? καθετ? κακ? και βλαβερ? που υπ?ρχει τριγ?ρω.

4,5/5* γιατ? ε?χα καιρ? να συμπαθ?σω τ?σο πολ? ?ναν πρωταγωνιστ? και φυσικ? για την τρομερ? γραφ? της Φακ?νου.

<https://youtu.be/a9dIWOYmtcQ>

Anastasia says

ε?ναι μερικ? βιβλ?α που σε σημαδε?ουν για π?ντα...

Cateyesunglasses says

Astradeni is a little girl living a quiet life on Symi, a little greek island in the Dodecanese, near Turkey. But comes the day her parents decide to leave for the big city Athens.

Astradeni is quite chuffed about this idea and bragging.

Through Astradeni's story Fakinou really depicts the greek rural exodus which in my opinion had a very important impact on greek identity. It isn't only a geographic move, it also is the social and cultural transition greeks went through from their communal and traditional lives to modern and annihilating city life.

"I find this quite surprising. I mean, in our block of flats, if you leave out the two ladies on the 5th floor, that other lady on the ground floor, us, and the old woman next door, everybody else is going home to their village. [...] In other words, like us, they've all come to Athens from somewhere else. How many years ago, I wonder, and did they like Athens from the start?"

That is also how Astradeni feels, little by little her high hopes face the reality of life in Athens. Of course at first the sight of well dressed women and full supermarkets impress her, but soon the glitter fades, her father finds it hard to find a job, the big school isn't all that nice and there just isn't enough space between these walls. Astradeni grows up, a lively child she ends up bitterly disillusioned.

We are immersed in a depressing portrait of Athens and at the same time in the reminiscences of Astradeni's village life on Symi.

SPOILER :I did enjoy reading Astradeni weren't it for the last pages. Having also read The seventh garment, the ending was somehow just too predictable by Fakinou and left me disappointed.

The book being written in the first person, the reader can directly share Astradeni's thoughts and worries.

You see the world through her eyes and although she is only eleven her insights are wiser than most grown-ups.

An endearing and clever character, I was hoping for a better ending for her. Or maybe I feel this way because she managed to make Astradeni seem so real a character that I want to re-write a different ending for her!

Robert says

When you live on a tiny island (Malta) , like I do, you start to notice how life is so different. Island life is more personal, everyone is sort of related to one another, a consumer mentality does not dominate that much (although this is changing over here) and in some villages people trust each other blindly , leaving keys in doors etc.

The title character of this novel goes through a similar experience. Eleven year old Astradeni lives on a small island near Rhodes (incidentally The Knights of St.John were driven out by the Turks and had to settle in Malta) and life is very simple. Due to a financial loss, her family decide to move to Athens in order to find better fortunes.

Astradeni's culture shock is immense. She cannot get used to the materialistic society, the rituals and even

the fact that she speaks a dialect makes her (and her family) an outsider. The novel is told through her point of view, thus there is a certain innocence, which is ultimately lost at the end of the book.

I related to this novel immensely, although in my case I moved from Canada to Malta, but I still had a hard time adapting to the different sort of mentalities and just like Astradeni I had to adapt myself the difficult way.

One gripe about Astradeni is that it is out of print so you'll have to try seek it out, but do so as it is a wonderful little novel.

?λλη Δ says

Μια βιαστική ΑΝΕΠΙΣΗΜΗ ΟΠΤΙΚΗ

Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ Κ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗ , "ΣΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ"

<http://stonasterismotouvivliou.blogspot...>

Τι να πω τώρα εγω γι αυτο το βιβλιο;;

Τι να πω για τον μικρ? αγγελο που πετοβολα με σπασμενες τις φτερουγες του στις σελιδες του;;;

Η ηρωιδα της ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΦΑΚΙΝΟΥ δεν ειναι απλα ενα αξιαγαπητο κοριτσακι απο την επαρχια που ερχεται να ζησει στην πολη.

Η ΑΣΤΡΑΔΕΝΗ ειναι το πιο αστραποβολο και συναμα τραγικο πλασμα της -ελληνικης- εφηβικης λογοτεχνιας.

"Εναστρος ουρανος" το ονομα και η ονειροπολα ψυχη της, που δεν παυει να πιστευει στην ομορφια της ζωης, ακομη κι οταν η ζηλοφθονια, η αρτηριοσκληρυνη και το μισος την τσαλαπατουν με μανια.

Την κατηγορουν μεχρι και για το εξαισια μοναδικο ονομα της.Της κατακερματιζουν την ταυτοτητα της.

Μια ελαφινα αναμεσα στον χορο των τσακαλι?ν, μια νεραιδουλα μεσα σε δαιμ?νους...

Η λαβωμενη αθωοτητα του κοσμου.

ΠΑΛΕΥΕΙ ΟΜΩΣ σε ενα μοναδικο οδοιπορικο πνευματικης ανυψωσης.

Η σπινθηροβολα ευφυνια της μυρωμενη απο την ευαισθησια της μας χαριζει μεσα απο την πενα της Φακινου , τα πιο καλαισθητα και συγκινητικα ισως χωρ?α της νεανικης λογοτεχνιας μας διαχρονικα.

Μια ιστορια ενηλικιωσης στη μεταπολεμικη Ελλαδα τη σπαραγμενη απο πολεμοκαπηλους αρπαγες παντος ειδους κι αυτην την πατριδα, ομηρο της υποκριτικης ηθικολογιας κ της ματαιοδοξης αστυφιλιας συμβολιζει εν τελει η Αστραδενη μας:

Την Ελλαδα του Ουρανου που ατενισε αστερια κ καποιοι αλυσοδεσαν σε ταρταρα.

Οσο για την καταληξη εχω να επισημανω πως ..

ΔΥΟ ειναι τα επισημως καταγεγραμμενα τραυματα της γενιας μου(παιδια του 75-85):

Ο χωρισμος Τερρυ-Καντυ στο αριστουργηματικο νεανικο anime απο τη Γιαπωνεζα Μιζουκι-που ολοι απολαυσσαμε στην ΕΡΤ-

ΚΑΙ η καταληξη της ΑΣΤΡΑΔΕΝΗΣ στο βιβλιο της ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΦΑΚΙΝΟΥ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

(Για να μην τα ριχνουμε και ολα στο...Τσερνομπιλ!!!!)

Περα απο τα αστεια,αν ο Θεος μου δωσει κορουλα, δε θα της δωσω αυτο το βιβλιο- πριν ,εστω απο την ενηλικιωση της...

.Θελω το παιδι μου να εξακολουθει να πιστευει στη ζωη, στον ερωτα στο ΦΩΣ και η καρδουλα του να καλπαζει παρεα με το "ασπρο αλογο" που η φαντασια της Αστραδενης ζωντανεψε απο το

μοναχικό αετώμα του Παρθενώνα -"για να μη μείνει μόνο του"(αααχ).

Δε θα επιτρεψω σε ΚΑΝΕΝΑΝ να κατεβάσει από το παιδί μου τους διακοπτες" της ελπίδας!

Ακομή κ σε ένα αριστουργηματάκι όπως αυτό.

Δε θα ρισκάρω την ψυχή του παιδιού μου για καμία "καλή Λογοτεχνία".

Ξεκαθάρω δηλώνω ότι αυτό το υπερόχο βιβλίο είναι ακατάλληλο για παιδιά κι εφηβους.

Κάλο είναι η αναφορά σε αυτό από δασκάλους να μείνει στο γνωστό αποσπασμα του γλύπτου που συμπεριλαμβάνεται στις σχολικές ανθολογίες.

Το υπόλοιπο, για πιο μεγάλες ηλικίες , θωρακισμένες από φωτεινές εμπειρίες και θετική θεάση της ζωής κ των ανθρώπων.

Γιατί κυρία Φακινού μου δε μας λυπηθήκες μια σταλα και φιλοτεχνήσες τόσο επιδεξία ένα φινάλε αγριο- με την ποιηση αρχαίας τραγωδίας και τη φρίκη αστυνομικού ρεπορτάζ;

Γαίτι έφερες την ολική εκλείψη στον μικρό ηθικό κ πνευματικό ήλιο, που ήταν το κοριτσάκι σου εμπνεοντας κι εμάς ;;;

Ναι μας έμεινε άξεχαστη.

Κι εσύ, πάρεα με τη Μίζουκι. Εγγυημένο το χαρακίρι.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΠΙΣΗΜΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΤΟ <http://stonasterismotouvivliou.blogspot...>
